

РЕШЕНИЕ

№ 2293

гр. София, 28.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 17.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5403** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с §44 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, обн. ДВ бр.25/26.03.2019г. Образувано е по жалба от З. И. К., подадена чрез адв.К., срещу Разрешение за строеж №84/28.12.2012г., издадено от гл.архитект на Район „Б.“-СО за „Преустройство на GSM базова станция в GSM/UMTS базова станция на [фирма], към настоящия момент [фирма], УПИ IV-786, кв.2, в.з.“Бели брег“, [населено място]. В жалбата се твърди, че оспореното разрешение за строеж е незаконосъобразно, тъй като строежът за който е издадено е такъв от „първа категория“ съгласно чл.6, т.1, б.“б“ във вр. с чл.8, т.4 от Наредба №21/11.05.2007г. за правилата за изграждане на мобилни далекосъобщителни мрежи и съоръжения; че монтирането на антените е разрешено на височина над допустимата съгласно ПУП и закона; върху незаконен строеж в нарушение на чл.148, ал.7 ЗУТ; в нарушение на изискванията на чл.169, ал.1, т.3 и т.5 ЗУТ във връзка с Наредба №9/14.03.1991г. за пределно допустимите нива на електромагнитни полета в населени територии и определяне на хигиенно-защитни зони около излъчващи обекти и Наредба №21/11.05.2007г. за правилата за изграждане на мобилни далекосъобщителни мрежи и съоръжения. В съд.з. жалбоподателят З. И. К., чрез адв.К. и в представена от него писмена защита, поддържа жалбата. Излага съображения и че при издаването на разрешението за строеж не са спазени изискванията на чл.5, ал.2, предл.2 във вр. с чл.6 от Наредба №9/14.03.1991г.; чл.8, т.4 във вр. с чл.6, ал.1, т.“б“ от Наредба №21/11.05.2007г.; както и чл. 39, ал.2 ЗУТ. Претендира направените по делото съдебни разноски.

Ответникът – гл.архитект на Район „Б.“-СО, в съд.з. чрез юриск.Ж., поддържа жалбата.

Заинтересованите страни Ц. Е. С., З. Е. С. и [фирма], р.пр., не се явяват в съд.з., не изпращат представител и не ангажират становище по жалбата.

Административен съд София-град, II отделение, 31^{-ви} състав, след като обсъди доводите на страните и събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въпросът относно допустимостта на жалбата на З. И. К. срещу Разрешение за строеж №84/28.12.2012г. е разрешен с Определение №1517/19.02.2019г. по адм.д.№13479/2018г. по описа на АССГ, с което след като е отменена Заповед №ДК-10-ЮЗР-54/20.10.2016г. на началника на РДНСК-ЮЗР, с която заповед е прекратено административното производство на основание чл.216, ал.5 ЗУТ, преписката е изпратена на началника на РДНСК-ЮЗР за ново произнасяне при спазване на дадени задължителни указания, според които жалбата е подадена в срок и от заинтересовано лице. Доколкото началникът на РДНСК-ЮЗР не се е произнесъл по съществуващото на жалбата до отмяната на чл.216 ЗУТ, съгласно §44 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, обн. ДВ бр.25/26.03.2019г., жалбата е изпратена на АССГ, пред който тя е допустима.

По съществуващото на жалбата съдът взе предвид следното:

На 28.12.2012г. главният архитект на район „Б.“ е издал Разрешение за строеж №84 за „Преустройство на GSM базова станция в GSM/UMTS базова станция на [фирма] в УПИ IV-786, кв.2 по плана на [населено място], местността в.з. „Бели брег“ на името на заинтересованите лица. Собственик на съседен имот – УПИV-784, съгласно представените по делото скици и нот.акт е жалбоподателят.

Съгласно чл. 39, ал.2 ЗУТ, при промяна на предназначението на част или на цяла сграда в жилищни, курортни или вилни зони, когато преустройството е свързано с масов достъп на външни лица и наднормено за зоната шумово и друго замърсяване, освен спазване на изискванията по чл. 38 е необходимо и изрично писмено нотариално заверено съгласие на всички собственици и носители на ограничени вещни права в съседни поземлени имоти, какъвто е имота на жалбоподателя.

За да прецени дали преустройството на базовата станция е свързано с наднормено за зоната електромагнитно замърсяване, което да предполага съгласието на жалбоподателя /каквото безспорно липсва/ за издаването на разрешението за строеж, съдът взе предвид следното:

Съгласно разпоредбата на чл.12 от Наредба №21 от 11.05.2007г. за правилата за изграждане на мобилни далекосъобщителни мрежи и съоръжения "Инвестиционните проекти, въз основа на които се издава разрешение за строеж на радиорелейни и базови станции с изходна мощност над 10 W, включват определяне на границите на хигиенно-защитната зона при спазване изискванията на Наредба № 9 от 1991 г. за пределно допустими нива на електромагнитни полета в населени територии и определяне на хигиенно-защитни зони около излъчващи обекти."

В чл. 62, ал.1 от Раздел IV "Хигиенно - защитна зона" на Наредба № 21 от 11.05.2007 г. е указано, че нивата на електромагнитните полета около строежите трябва да отговарят на изискванията на Наредба № 9 от 1991 г. за пределно допустими нива на електромагнитни полета в населени територии и определяне на хигиенно-защитни зони около излъчващи обекти; като според ал.3, за станции с изходна мощност над 10 W, каквато е процесната видно от експертната оценка за излъчващ обект за мобилна

комуникация от 17.08.2012г. /л.11 и 12 от делото/, границите на хигиенно-защитните зони се изчисляват още на етапа на инвестиционното проектиране.

В чл. 1 от Наредба № 9 от 14.03.1991 г. е определен кръгът от обществени отношения, които въпросният нормативен акт регламентира - нормите и изискванията за защита на населението от вредното въздействие на електромагнитни полета (ЕМП) в честотния обхват от 30 kHz до 30 GHz, какъвто е и този по оспореното разрешение за строеж видно от експертната оценка от 17.08.12г., възложена и представена на гл.архитект от [фирма].

Съгласно чл. 4, ал.1 от Наредба № 9 от 14.03.1991 г., "Напрегнатостта и плътността на мощност на ЕМП, както и минимално допустимото разстояние на излъчващите обекти до населени територии се определят чрез изчисляване на хигиенно- защитните зони (ХЗЗ) около излъчващите обекти". Според ал.2, границата на хигиенно-защитната зона е крива затворена линия върху земната повърхност или над нея, във всяка точка на която напрегнатостта и плътността на мощност на ЕМП са равни на пределно допустимите нива, дадени в приложението. Линиите, образувани от точките с изчислени стойности, равни или по-високи от пределно допустимите нива на ЕМП, трябва да не попадат в населена територия /ал.3/. Определянето на границите на ХЗЗ е задължение на стопанина на излъчващия обект /ал.4/.

Съгласно чл.5, ал.1 от Наредба №9 „излъчвателите на енергия на ЕМП се разполагат така, че напрегнатостта и плътността на мощност на ЕМП в района на населените територии да не превишават пределно допустимите нива, посочени в приложението; като в т.5 от Приложение към чл. 5, ал.1 от Наредба № 9 от 14.03.1991г. е определено, че за излъчватели, които работят в честотен обхват от 0,3 до 30 GHz, пределно допустимото ниво на напрегнатостта и на плътността на енергийния поток на ЕМП в населена територия е - $10 \mu\text{W}/\text{cm}^2$. В същия смисъл е и чл.5, ал.2 от Наредба №9, според който ако всички излъчватели работят в обхвата от 0,3 до 30 GHz /както е в случая за трите антени на разрешенния обект/, аритметичната сума от плътностите на мощността на ЕМП в населените територии трябва да е по-малка от пределно допустимото ниво $10 \text{mW}/\text{cm}^2$.

С оглед горното и като взе предвид представените по делото документи и най-вече експертната оценка и работен проект част „Технологична“ на инвестиционния проект въз основа на който е издадено разрешението за строеж, съдът приема, че по делото не се установява конкретна хигиенно защитна зона – крива затворена линия върху земната повърхност, съгласно изискванията на наредба №9 и Наредба №21, в която напрегнатостта и плътността на енергийния поток на ЕМП от процесната станция е $10 \mu\text{W}/\text{cm}^2$ и над тази стойност, от която да се направи извода, че имотът на жалбоподателя не попада в нея. Напротив, в експертната оценка от една страна е посочено, че максималния размер на хигиенно защитната зона на секторна антена 3 е 48,92м., в която влиза и жилищната сграда на жалбоподателя; от друга, че сградата се намира на безопасно разстояние спрямо конуса на излъчване на секторните антени в хоризонтална и вертикална равнина, без да е мотивиран този извод с оглед отстоянието на имота на жалбоподателя. Доколкото съгласно чл. 4, ал.4 от Наредба № 9 от 14.03.1991 г., тежестта да определи хигиенно защитната зона е за стопанина на излъчващия обект, което за базови станции с изходна мощност над 10W следва да стане още на етапа на инвестиционното проектиране, съдът намира, че не са били налице предпоставките за издаване на разрешението за строеж, без съгласие на жалбоподателя, като собственик на съседен имот.

Предвид гореизложеното съдът намира, че ще следва да отмени оспореното Разрешение за строеж №84/28.12.2012г., издадено от гл.архитект на Район „Б.“-СО за „Преустройство на GSM базова станция в GSM/UMTS базова станция на [фирма] в УПИ IV-786, кв.2 по плана на [населено място], местността в.з. „Бели брег“, като постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуални правила.

На основание цчл.143, ал.1 АПК на жалбоподателят ще следва да ес присъдят направените от енго по делото разноски за държавна такса – 10лв. и за адвокатско възнаграждение – 600лв.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 31^{-ви} състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Разрешение за строеж №84/28.12.2012г., издадено от гл.архитект на Район „Б.“-СО „Преустройство на GSM базова станция в GSM/UMTS базова станция на [фирма] в УПИ IV-786, кв.2 по плана на [населено място], местността в.з. „Бели брег“.

ОСЪЖДА Столична общитна да заплати на З. И. К., с ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 610 /шестстотин и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: